

Panitumumab (Vectibix®)

Panitumumab (Vectibix®) to lek stosowany w terapii celowanej. Stosuje się go do leczenia raka jelita grubego z przerzutami na inne części ciała.

Czym jest panitumumab (Vectibix®)?

Panitumumab (Vectibix®) stosowany jest do leczenia raka jelita grubego z przerzutami na inne części ciała. Podane tutaj informacje najlepiej czytać w połączeniu z naszymi ogólnymi informacjami o rodzaju nowotworu, na jaki cierpi dana osoba.

Panitumumab to lek do terapii celowanej, który zwany jest przeciwciałem monoklonalnym. Określa się go również jako inhibitor wzrostu komórek nowotworowych.

Panitumumab jest skuteczny jedynie w przypadku osób cierpiących na raka jelita grubego, które nie mają mutacji genu RAS. Gen RAS pomaga kontrolować wzrost komórek. Przed rozpoczęciem stosowania panitumumabu lekarze badają komórki rakowe z jelita grubego, aby sprawdzić, czy nie doszło do mutacji tego genu.

Przed wyrażeniem przez pacjenta zgody na leczenie lekarz objaśni tę metodę leczenia oraz związane z nią możliwe skutki uboczne.

Jak podawany jest panitumumab

Panitumumab podaje się w szpitalu w trybie ambulatoryjnym. Ten lek otrzymuje się zwykle z innymi lekami przeciwnowotworowymi. Może być jednak też podawany sam, jeżeli pacjent przeszedł już chemioterapię.

Podczas leczenia zazwyczaj odbywa się wizyty u onkologa, pielęgniarki onkologicznej lub specjalistycznej oraz farmaceuty specjalisty. W niniejszej broszurze osoby te nazywamy odpowiednio: lekarzem, pielęgniarką lub farmaceutą.

W dniu podania leków lub wcześniej pielęgniarka lub pracownik laboratorium pobiera od pacjenta próbkę krwi. Robi się to, aby sprawdzić, czy liczba komórek krwi jest na tyle bezpieczna, że można rozpocząć leczenie.

Przed rozpoczęciem leczenia pacjent zostaje zbadany przez lekarza lub pielęgniarkę. Pacjenta pyta się o samopoczucie. Jeśli wyniki badania krwi są prawidłowe, farmaceuta przygotowuje lek do terapii celowanej. Pielęgniarka informuje pacjenta, kiedy lek będzie gotowy.

Panitumumab zwykle podaje się przez kroplówkę do żyły. Taki zabieg nazywany jest wlewem dożylnym. Przeprowadza się go za pomocą pompy infuzyjnej. Pierwszy wlew podawany jest powoli, zwykle przez około 60 minut. Jeśli nie pojawią się żadne problemy, kolejna sesja podawania leku może trwać 30–60 minut.

Niektórzy pacjenci otrzymują wyższe dawki panitumumabu. Podawanie takich wlewów trwa około 90 minut.

Przebieg leczenia

Panitumumab przyjmuje się zazwyczaj co 2 tygodnie. Pielęgniarka, farmaceuta lub lekarz omawia z pacjentem plan leczenia.

Skutki uboczne

Opisujemy tutaj najczęściej występujące skutki uboczne leczenia. Niniejsza broszura przedstawia również niektóre rzadziej występujące skutki uboczne.

U danego pacjenta mogą wystąpić niektóre z opisanych tutaj skutków ubocznych, jednak mało prawdopodobne jest, że wystąpią u niego one wszystkie. Jeżeli dana osoba przyjmuje także inne leki przeciwnowotworowe, może odczuwać skutki uboczne, które nie zostały tutaj omówione. O zaobserwowanych skutkach ubocznych należy zawsze poinformować lekarza, pielęgniarkę lub farmaceutę.

Lekarz może przepisać leki, które pomogą ograniczyć niektóre ze skutków ubocznych. Należy przyjmować leki ściśle według zaleceń pielęgniarki lub farmaceuty. Dzięki temu istnieje wyższe prawdopodobieństwo ich skuteczności. Informacji na temat łagodzenia skutków ubocznych udziela pielęgniarka. Większość skutków ubocznych zaczyna ustępować po zakończeniu leczenia.

Poważne i zagrażające życiu skutki uboczne

Niektóre metody leczenia nowotworów mogą mieć poważne skutki uboczne. W rzadkich przypadkach mogą być one zagrożeniem dla życia. Onkolog lub pielęgniarka mogą wyjaśnić ryzyko wystąpienia takich skutków ubocznych u danej osoby.

Kontakt ze szpitalem

Pielęgniarka przekaże numery telefonów do szpitala. W razie złego samopoczucia lub chęci uzyskania porady można zadzwonić pod podane numery o dowolnej porze dnia lub nocy. Należy zapisać te numery w telefonie lub trzymać je w bezpiecznym miejscu.

Więcej informacji

Nie możemy wymienić wszystkich możliwych skutków ubocznych tego leczenia. Istnieją pewne rzadko występujące skutki uboczne, które nie zostały tutaj przedstawione. Szczegółowe informacje można znaleźć w elektronicznym Kompendium Leków (eMC).

Skutki uboczne występujące podczas leczenia

Reakcja alergiczna

Niektórzy wykazują w trakcie leczenia reakcję alergiczną na lek. Przed rozpoczęciem leczenia pacjent otrzymuje leki, które zapobiegają reakcji alergicznej lub ją ograniczają.

Niektóre z możliwych objawów reakcji alergicznej:

- uczucie gorąca lub rozpalenie widoczne na twarzy,
- dreszcze,
- świąd,
- wysypka na skórze,
- zawroty głowy,
- ból głowy,
- uczucie duszności lub świszczący oddech,
- obrzęk twarzy lub ust,
- ból pleców, brzucha lub w klatce piersiowej.

W trakcie leczenia pielęgniarka kontroluje stan pacjenta pod kątem ewentualnych oznak reakcji alergicznej. Jeśli pacjent poczuje się źle lub wystąpią u niego którekolwiek z powyższych objawów, powinien niezwłocznie poinformować o tym pielęgniarkę. Jeśli reakcja alergiczna potwierdzi się, pacjent zostanie szybko poddany leczeniu.

Niekiedy po przyjęciu leku może wystąpić reakcja alergiczna. W razie wystąpienia powyższych objawów lub złego samopoczucia po przyjeździe do domu pacjent powinien natychmiast skontaktować się ze szpitalem.

Częste skutki uboczne stosowania leku panitumumab

Zmiany na skórze i paznokciach

U większości pacjentów stosujących panitumumab podczas leczenia pojawiają się zmiany skórne.

Najczęściej występującym skutkiem ubocznym jest wysypka na twarzy, szyi i ciele, która przypomina trądzik. Pojawia się ona zwykle w ciągu 2 lub 3 pierwszych tygodni leczenia i ustępuje u większości osób kilka tygodni po zakończeniu terapii.

Skóra może również stać się tkliwa, sucha, swędząca lub łuszczyć się. Skóra wokół paznokci może być zaczerwieniona i obolała. Paznokcie mogą stać się kruche i łamliwe.

W bardzo rzadkich przypadkach panitumumab może wywołać poważną reakcję skórą. Objawia się ona dużymi pęcherzami, łuszczeniem się skóry i owrzodzeniami w ustach. Może także pojawić się gorączka (wysoka temperatura ciała). Jeśli pojawią się te objawy, należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem.

Wszelkie zmiany skórne należy zawsze zgłosić lekarzowi lub pielęgniарce. Udzielą oni porady i przepiszą odpowiednie kremy lub leki. Podczas przebywania na słońcu trzeba pamiętać o ochronie skóry. Należy używać kremu z filtrem o wartości nie mniejszej niż 30 SPF. Radzimy nosić bluzki lub koszule z długimi rękawami, długie spodnie i kapelusz z szerokim rondem.

Jeśli u pacjenta występują poważne reakcje skórne, lekarz może zasugerować wydłużenie czasu pomiędzy cyklami leczenia lub zastosowanie niższych dawek panitumumabu.

Ryzyko infekcji

Opisany tutaj lek może zmniejszyć liczbę krwinek białych. Komórki te zwalczają infekcje. Jeśli liczba krwinek białych jest niska, pacjent jest bardziej podatny na infekcje. Niski poziom krwinek białych jest czasem nazywany neutropenią.

Infekcja może okazać się bardzo poważna, gdy poziom krwinek białych jest niski. W przypadku wystąpienia infekcji należy jak najszybciej przystąpić do jej leczenia. Należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem, dzwoniąc pod otrzymany całodobowy numer telefonu w przypadku, gdy:

- temperatura ciała pacjenta przekroczyła 37,5°C (99,5°F),
- pacjent nagle poczuł się źle, nawet mając prawidłową temperaturę ciała,
- pacjent wykazuje objawy infekcji,
- temperatura ciała pacjenta spadła poniżej 36°C (96,8°F).

Objawy infekcji to między innymi:

- dreszcze i drżenie,
- ból gardła,
- kaszel,
- duszności,
- biegunka,
- konieczność częstego oddawania moczu lub dyskomfort w trakcie oddawania moczu.

Ważne jest, aby postępować zgodnie z wszelkimi zaleceniami zespołu onkologicznego.

Poziom krwinek białych zazwyczaj wraca do normy przed kolejnym cyklem leczenia. Przed kontynuacją chemioterapii pacjent zostaje poddany badaniu krwi. Jeśli poziom krwinek białych jest niski, lekarz może nieznacznie opóźnić podanie leków do czasu podwyższenia się poziomu tych krwinek.

Anemia (niski poziom krwinek czerwonych)

Opisane tutaj leczenie może zmniejszyć liczbę krwinek czerwonych. Krwinki czerwone transportują tlen po całym organizmie. Jeśli liczba krwinek czerwonych jest niska, nazywa się to niedokrwistością (anemią). W takiej sytuacji mogą wystąpić objawy takie jak:

- bladość skóry,
- brak energii,
- duszności,
- zawroty głowy.

W przypadku wystąpienia tych objawów należy poinformować o nich lekarza lub pielęgniarkę.

W razie znacznej anemii może zaistnieć potrzeba podania kroplówki uzupełniającej poziom krwinek czerwonych. Nazywa się to transfuzją krwi.

Nudności

Lekarz przepisze leki przeciwwymiotne, aby zapobiec nudnościom lub je ograniczyć podczas leczenia. Leki te należy przyjmować ściśle według zaleceń pielęgniarki lub farmaceuty. Łatwiej jest zapobiegać nudnościom niż je leczyć.

W przypadku nudności należy często pić płyny małymi łykami i regularnie spożywać niewielkie porcje jedzenia. Ważne jest, aby przyjmować wystarczającą ilość płynów. Jeśli pacjent odczuwa w dalszym ciągu nudności lub wymiotuje częściej niż raz na 24 godziny, należy jak najszybciej skontaktować się ze szpitalem. Jego personel udzieli porad w tym zakresie. Lekarz lub pielęgniarka może przepisać inny lek przeciwwymiotny, który będzie skuteczniejszy dla danego pacjenta.

Biegunka

Przyjmowanie opisanego tutaj leku może wywoływać biegunkę. Biegunka oznacza wydalanie większej niż zwykle ilości stolca (kału) lub oddawanie wodnistych albo luźnych stolców. Jeżeli pacjent ma stomię, może ona być bardziej aktywna niż zwykle.

Jeżeli pacjent ma biegunkę, powinien:

- starać się pić przynajmniej 2 litry (3½ pinty) płynów dziennie,
- unikać alkoholu, kofeiny, produktów mlecznych oraz produktów spożywczych o dużej zawartości tłuszczu lub błonnika,
- poprosić personel szpitalny o poradę.

Zaparcia

Opisana tutaj metoda leczenia może wywoływać zaparcia. Zaparcie oznacza niemożność oddawania stolca tak często, jak zwykle. Czynność ta może być trudna lub bolesna. Oto kilka rad, które mogą pomóc:

- Należy pić co najmniej 2 litry (3½ pinty) płynów dziennie.
- Należy jeść produkty spożywcze zawierające duże ilości błonnika, takie jak owoce, warzywa i chleb pełnoziarnisty.
- Należy regularnie wykonywać niezbyt forsowne ćwiczenia fizyczne, takie jak krótkie spacerowanie.

W przypadku zaparcia należy poprosić personel szpitalny o poradę. Aby pomóc, lekarz może przepisać środki przeczyszczające.

Ból brzucha

Leczenie, o którym tutaj mowa, może powodować ból brzucha (jamy brzusznej). Jeśli pojawią się takie objawy, należy zgłosić to lekarzowi lub pielęgniarce, aby mogli pomóc.

Uczucie zmęczenia

Uczucie zmęczenia jest częstym skutkiem ubocznym opisanego tutaj leczenia. Często nasila się ono pod koniec leczenia i utrzymuje przez kilka tygodni po jego zakończeniu. Nie należy się śpieszyć i powinno się planować dni tak, aby mieć czas na odpoczynek. Źródłem energii mogą być niezbyt forsowne ćwiczenia fizyczne, takie jak krótkie spacerowanie.

W razie odczuwania senności nie należy prowadzić pojazdów ani używać maszyn.

Bolące jama ustna i gardło

Przyjmowanie opisanego tutaj leku może wywołać ból jamy ustnej i gardła. Pacjent może też doświadczać owrzodzeń jamy ustnej. Może to spowodować zwiększoną podatność na infekcje jamy ustnej lub gardła. Zęby lub protezy należy myć miękką szczoteczką rano i wieczorem oraz po posiłkach.

W razie bólu jamy ustnej lub gardła należy:

- powiedzieć o tym pielęgniarce lub lekarzowi – mogą oni zalecić płyn do płukania jamy ustnej lub odpowiednie leki,
- pić dużo płynów,
- unikać alkoholu, tytoniu i pokarmów, które mogą podrażniać jamę ustną.

W niektórych przypadkach ssanie kostek lodu może pomóc złagodzić ból jamy ustnej lub gardła.

Zmiany dotyczące włosów

Rzęsy mogą stać się dłuższe i bardziej kręcone. Mężczyźni mogą zauważyć wolniejszy porost brody. Włosy na głowie i ciele mogą stać się cieńsze, bardziej kręcone lub łamliwe. Niektórzy pacjenci doświadczają utraty włosów, która następuje powoli w ciągu kilku miesięcy. Opisane tutaj zmiany są zwykle tymczasowe i ustępują po zakończeniu leczenia.

Wpływ na oczy

Leczenie może spowodować łzawienie i ból oczu. Mogą one stać się bardziej wrażliwe na światło. Lekarz może przepisać krople do oczu, które złagodzą te objawy. Zdarza się też, że pacjenci cierpią na zapalenie spojówek. Oczy stają się wówczas czerwone i zaognione. Zapalenie spojówek należy zgłosić lekarzowi. Aby je wyleczyć, mogą być potrzebne krople do oczu z antybiotykiem. Stosowanie leku panitumumab może również powodować nieostre widzenie. Ból oczu lub zmianę widzenia należy zawsze zgłaszać lekarzowi lub pielęgniarce.

Wpływ na funkcjonowanie płuc

Przyjmowanie opisanych tutaj leków może powodować zmiany w płucach. Należy zgłosić lekarzowi następujące objawy:

- kaszel,
- świszczący oddech,
- duszności.

Jeśli wcześniej istniejące problemy z oddychaniem nasiliły się, również należy poinformować o tym lekarza. Pacjent może zostać skierowany na badania w celu sprawdzenia stanu jego płuc.

Niestrawność lub brak apetytu

Niektórzy pacjenci cierpią na niestrawność lub refluks żołądkowy. Refluks żołądkowy występuje, kiedy kwas żołądkowy cofa się z żołądka do przełyku. Należy poinformować o tej dolegliwości lekarza. Może on podać odpowiednie leki.

Podczas leczenia pacjent może stracić apetyt. Należy próbować regularnie jeść małe posiłki. Jeśli apetyt nie wróci po kilku dniach, należy zgłosić ten fakt pielęgniarce. Można też poprosić o skierowanie do dietetyka. Może on doradzić, jak zwiększyć swój apetyt i zachować odpowiednią wagę.

Obniżony poziom magnezu, potasu lub wapnia we krwi

Krew pacjenta będzie regularnie poddawana badaniom, aby sprawdzać poziom tych pierwiastków. Jeśli jest on zbyt niski, lekarz może przepisać suplementy.

Ból pleców

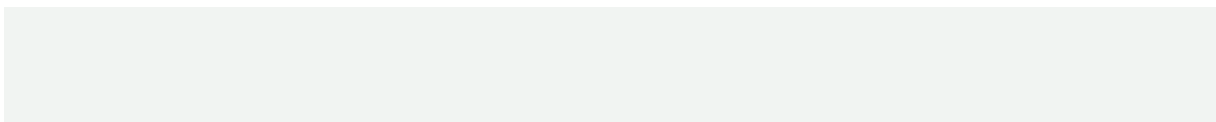
Pacjenci poddawani terapii panitumumabem cierpią czasem na ból pleców. W razie wystąpienia bólu pleców lekarz może zalecić środki przeciwbólowe.

Problemy ze snem i uczucie niepokoju

U niektórych pacjentów występują problemy ze snem lub uczucie niepokoju w trakcie leczenia. Jeśli pojawią się takie objawy, należy zgłosić to lekarzowi lub pielęgniarce.

Gromadzenie się płynów

Pacjent może przybrać na wadze albo mieć opuchniętą twarz, kostki lub nogi. Zazwyczaj stan ten powoli ustępuje po zakończeniu leczenia. Lekarz może przepisać leki, które pomogą zmniejszyć obrzęk.

Rzadziej występujące skutki uboczne stosowania panitumumabu

Krwawienie

Leczenie to może zwiększyć ryzyko krwawienia. Należy poinformować lekarza, jeżeli u pacjenta wystąpią niewyjaśnione objawy, takie jak krwawienie z nosa lub krew w kale.

Bolesne i zaczerwienione dłonie i podeszwy stóp

Pacjent może mieć obolałe i zaczerwienione dłonie i podeszwy stóp. Skóra może również zacząć się łuszczyć. Taki stan nazywa się erytrodyzestezją dłoniowo-podeszwową lub zespołem dłoniowo-podeszwowym. Dolegliwości znikają zwykle po zakończeniu leczenia.

Jeśli pojawią się jakiegokolwiek zmiany na dłoniach lub stopach, należy zgłosić je lekarzowi lub pielęgniарce. Mogą oni udzielić porady i przepisać odpowiednie kremy, aby zmniejszyć objawy. Pomocne będzie:

- utrzymywanie niskiej temperatury dłoni i stóp,
- regularne nawilżanie dłoni i stóp,
- nienoszenie obciskających skarpet, butów i rękawiczek.

Podwyższony poziom cukru we krwi

Opisane tutaj leczenie może podnosić poziom cukru we krwi. Krew pacjenta będzie regularnie poddawana badaniom w celu kontroli tego parametru. Objawy podwyższonego poziomu cukru we krwi:

- pragnienie,
- potrzeba częstszego oddawania moczu,
- uczucie zmęczenia.

W razie wystąpienia podczas leczenia lub po jego zakończeniu któregokolwiek z powyższych objawów należy natychmiast poinformować o nich lekarza.

Jeśli pacjent ma cukrzycę, poziom cukru w jego krwi może być wyższy niż zazwyczaj. Lekarz omówi z pacjentem odpowiedni sposób postępowania.

Ryzyko wystąpienia zakrzepu

Nowotwór i niektóre leki przeciwnowotworowe mogą zwiększać ryzyko wystąpienia zakrzepu. Objawy zakrzepu to między innymi:

- pulsujący ból, zaczerwienienie lub opuchlizna nogi albo ramienia,
- nagła utrata tchu lub atak kaszlu,
- ostry ból w klatce piersiowej, który może pogarszać się, gdy pacjent kaszle lub bierze głęboki wdech.

Jeśli u pacjenta wystąpią którekolwiek z wyżej wymienionych objawów, powinien natychmiast skontaktować się ze szpitalem, dzwoniąc pod otrzymany całodobowy numer telefonu. Jeśli nie można połączyć się z lekarzem, należy zadzwonić pod numer **111**, pod którym można uzyskać **pilną poradę w ramach NHS**. Zakrzepy są groźne, jednak lekarz może przepisać leki rozrzedzające krew (antykoagulanty). Lekarz lub pielęgniarka może udzielić więcej informacji na ten temat.

Można obniżyć ryzyko powstania zakrzepu poprzez:

- utrzymywanie aktywności fizycznej podczas terapii,
- picie dużej ilości płynów, szczególnie wody.

W celu zapobieżenia zakrzepom podaje się czasem antykoagulanty.

Zmiany ciśnienia tętniczego

Pacjenci poddawani opisanej tutaj terapii mogą mieć wyższe lub niższe niż zwykle ciśnienie tętnicze. Bóle i zawroty głowy należy zgłaszać pielęgniarce lub lekarzowi. Mogą to być symptomy zmian ciśnienia tętniczego.

Wpływ na funkcjonowanie serca

Panitumumab może wywoływać przyspieszony rytm serca. Czasem powoduje też ból klatki piersiowej. Zazwyczaj nie są to groźne objawy. Należy jednak niezwłocznie skontaktować się z lekarzem pod numerem całodobowym podanym przez szpital w razie wystąpienia któregośkolwiek z poniższych objawów w trakcie leczenia lub po jego zakończeniu:

- ból lub ucisk w klatce piersiowej,
- duszności,
- zawroty głowy,
- zmiany tętna.

Takie objawy mogą być także wynikiem innych chorób, ale radzimy zgłosić się na badanie do lekarza. Jeśli nie można połączyć się z lekarzem, należy zadzwonić pod numer 111, pod którym można uzyskać **pilną poradę w ramach NHS**.

Inne informacje

Inne leki

Niektóre leki mogą wpływać na działanie opisanej tutaj terapii lub być dla pacjenta szkodliwe w trakcie jej stosowania. Należy zawsze powiedzieć onkologowi o wszystkich lekarstwach, które pacjent przyjmuje lub planuje przyjmować, w tym:

- lekach przepisanych przez lekarza,
- lekach kupowanych bez recepty w aptece lub innym sklepie,
- witaminach, lekach ziołowych i uzupełniających formach leczenia.

Należy poinformować innych lekarzy, farmaceutów i dentystów, którzy przepisują pacjentowi leki, że przyjmuje on terapię przeciwnowotworową opisaną w tej broszurze.

Na stronie elektronicznego Kompendium Leków (eMC) można znaleźć więcej informacji na temat tej terapii.

Szczepienia

Szczepienia mogą zmniejszyć ryzyko wystąpienia niektórych zakażeń. Lekarz lub pielęgniarka może porozmawiać z pacjentem o szczepieniach.

Lekarze zazwyczaj zalecają, aby osoby cierpiące na nowotwór zaszczepiły się przeciwko grypie i koronawirusowi. Są to szczepionki inaktywowane, które mogą pomóc w zmniejszeniu ryzyka zakażenia. Osoby z osłabionym układem odpornościowym mogą je otrzymać, ponieważ nie są to szczepionki żywe.

Jeśli układ odpornościowy jest słaby, należy unikać szczepionek żywych. Jest to spowodowane tym, że mogą one wywołać złe samopoczucie. Szczepionki żywe, np. przeciw ospie wietrznej, zawierają bardzo słabą wersję choroby, przeciwko której są podawane. Więcej informacji na temat szczepionek żywych i inaktywowanych może udzielić lekarz onkolog lub lekarz pierwszego kontaktu.

Płodność

Niektóre leki przeciwnowotworowe mogą wpływać na możliwość zajścia w ciążę lub zapłodnienia. W razie zaniepokojenia tym faktem należy porozmawiać o tym z lekarzem przed rozpoczęciem leczenia.

Antykoncepcja

W trakcie leczenia należy powstrzymać się od stosunków seksualnych, których celem jest poczęcie dziecka. Leki chemioterapeutyczne mogą uszkodzić rozwijający się płód. Ważne jest, aby podczas leczenia i przez jakiś czas po jego zakończeniu stosować antykoncepcję. Lekarz, pielęgniarka lub farmaceuta udzieli więcej informacji na ten temat.

Karmienie piersią

Zaleca się, aby nie karmić piersią podczas leczenia oraz przez pewien czas po jego zakończeniu. Jest to spowodowane faktem, iż leki mogą przedostać się do organizmu dziecka z mlekiem matki.

Lekarz lub pielęgniarka może udzielić więcej informacji na ten temat.

Prowadzenie pojazdów mechanicznych

Jeśli panitumumab powoduje problemy z koncentracją lub widzeniem, nie należy prowadzić pojazdów podczas leczenia.

Leczenie z przyczyn nienowotworowych i leczenie stomatologiczne

W razie potrzeby uzyskania pomocy lekarskiej z powodów niezwiązanych z nowotworem należy zawsze poinformować lekarzy i pielęgniarki, że jest się objętym leczeniem przeciwnowotworowym. Należy podać dane kontaktowe onkologa prowadzącego, aby personel medyczny mógł się z nim skonsultować.

Jeśli potrzebne jest leczenie dentystryczne, należy porozmawiać z onkologiem lub pielęgniarką. Zawsze należy poinformować stomatologa o przyjmowanym leczeniu przeciwnowotworowym.

Właściwa opieka i wsparcie dla pacjentów

Jeżeli pacjent ma nowotwór i nie mówi po angielsku, może się obawiać, że to wpłynie na jego leczenie i opiekę. Zespół opieki zdrowotnej powinien jednak zaoferować każdemu pacjentowi poziom opieki i wsparcia oraz informacje, które spełniają jego potrzeby.

Wiemy, że czasami ludzie mogą doświadczać dodatkowych trudności, próbując uzyskać właściwe wsparcie. Na przykład jeśli ktoś pracuje zawodowo lub ma rodzinę, może być trudno znaleźć czas, aby zgłaszać się na wizyty w szpitalu. Może także martwić się o pieniądze i koszty dojazdu. Wszystko to może wywoływać stres i można nie wiedzieć, jak sobie z tym poradzić.

Pomoc jest jednak dostępna. Nasza telefoniczna linia wsparcia może zaoferować w języku pacjenta poradę dotyczącą takiej sytuacji. Można porozmawiać z pielęgniarkami, doradcami finansowymi, doradcami zajmującymi się świadczeniami społecznymi czy pracą zawodową. Osobom z nowotworami oferujemy także dotacje od fundacji Macmillan. Są to jednorazowe

kwoty pieniędzy, które można przeznaczyć na takie wydatki, jak parking szpitalny, przejazdy, opiekę nad dziećmi czy rachunki za ogrzewanie.

Możliwość rozmowy z organizacją Macmillan w swoim języku ojczystym

Można zadzwonić do organizacji Macmillan pod bezpłatny numer 0808 808 00 00 i porozmawiać z nami w swoim języku ojczystym za pośrednictwem tłumacza. Pacjent może porozmawiać z nami o swoich obawach i kwestiach medycznych. Po uzyskaniu połączenia telefonicznego wystarczy powiedzieć po angielsku nazwę swojego języka. Nasza infolinia jest czynna 7 dni w tygodniu w godzinach od 8:00 do 20:00.

Ostatnia redakcja tekstu: lipiec 2021 r.

Następna zaplanowana redakcja tekstu: grudzień 2023 r.

© Macmillan Cancer Support 2022 – organizacja charytatywna zarejestrowana w Anglii i Walii (261017), Szkocji (SC039907) oraz na Wyspie Man (604), działająca także w Irlandii Północnej. Spółka z odpowiedzialnością ograniczoną do wysokości gwarancji, zarejestrowana w Anglii i Walii pod numerem 2400969. Numer rejestracyjny spółki na Wyspie Man: 4694F. Adres siedziby: 89 Albert Embankment, London, SE1 7UQ. Numer VAT: 668265007

Dokładamy wszelkich starań, aby przekazywane przez nas informacje były dokładne i aktualne, jednak nie mogą one zastąpić specjalistycznej porady lekarskiej udzielonej konkretnemu pacjentowi. W zakresie dopuszczonym przez prawo organizacja Macmillan nie ponosi odpowiedzialności w związku z wykorzystaniem którychkolwiek z informacji zawartych w niniejszej publikacji, informacji od osób trzecich ani informacji zawartych na podanych stronach internetowych lub do których przedstawiono odnośniki.

